

langsommere afvikling (medens alle de øvrige varer skal følge de almindelige regler), er det, fordi erfaringerne fra samarbejde mellem flere lande har vist, at det er langt lettere at nå til enighed om en eller anden form for en automatisk virkende regel end om enkeltvarer.

De vil sikkert erkende, at hvad vi anmoder om — nemlig at vi for en meget begrænset varegruppe får 2 år til at komme à jour med afviklingen af vore handelskranker til samme niveau som fællesmarkedets — er rimeligt og beskedent.

c) Danmark accepterer den fælles toldtarif og princippet om en fælles handelspolitik, således som det er indeholdt i traktaten. Der vil muligvis være enkelte områder, hvor Danmarks, Englands, (og eventuelt andre landes) tiltrædelse kan gøre tilpasninger af enkelte toldsatser nødvendige eller hensigtsmæssige, og jeg går ud fra, at sådanne enkeltstående tilfælde vil kunne drøftes under de forestående forhandlinger. Med hensyn til den fælles toldtarif accepterer vi dennes niveau, men håber, at det som følge af de nu stedfindende toldforhandlinger i Genève vil være muligt at konsolidere den generelle 20 pct. nedsættelse, der nu er vedtaget på midlertidigt grundlag.

I forbindelse med, at vi accepterer princippet om en fælles handelspolitik, ønsker jeg dog at udtale, at det som følge af vor særlige økonomiske struktur er muligt, at gennemførelsen af en sådan fælles handelspolitik kan føre til vanskeligheder på enkelte områder, og at disse vanskeligheder må løses ved særlige midler, f. eks. toldkontingenter.

2. a) Danmark accepterer princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed, men vi har visse spørgsmål om fortolkningen af disse bestemmelser og om den måde, hvorpå dette princip vil blive ført ud i livet ved overgangsperiodens afslutning. Disse spørgsmål vil vi gerne drøfte med Dem.

Mellem de nordiske lande består der allerede et fælles arbejdsmarked omfattende Danmark, Norge, Sverige og Finland. Vi lægger fra dansk side den allerstørste vægt på, at dette fælles nordiske arbejdsmarked kan bevares også under de nye forhold. Såfremt alle de nordiske lande tilknyttes Fællesskabet eller associeres snævert med dette, opstår der ingen problemer. Hvis ét eller flere af disse lande kommer til at stå uden-

for, vil der opstå visse formelle vanskeligheder, hvorimod de reelle problemer sandsynligvis vil blive af mindre betydning. Fra dansk side er vi rede til at uddybe disse problemer på teknisk niveau, men vi henstiller til Fællesskabets medlemmer, at de griber spørgsmålet an med velvilje og med forståelse for, at den dybe samhørighed, der består mellem de nordiske lande i kraft af deres fælles historiske, sproglige og kulturelle baggrund, både i Danmark og i de øvrige nordiske lande betragtes som aktiver af den største værdi. Opretholdelsen af det nordiske arbejdsmarked skulle efter vor opfattelse ikke medføre væsentlige ulemper for de øvrige medlemslande af EEC.

b) Nøje knyttet til spørgsmålet om arbejdskraftens frie bevægelighed er spørgsmålet om social tryghed for vandrende arbejdere. Danmark har længe tillagt dette spørgsmål betydning. Vi har indgået socialforsikringsoverenskomster med en række lande, herunder Frankrig og Den tyske Forbundsrepublik, medens forholdet på dette område over for de øvrige EEC-lande indtil videre er reguleret ved to af Europarådet udarbejdede midlertidige overenskomster.

De inden for Fællesskabet udstedte forordninger nr. 3 af 25. september 1958 og nr. 4 af 3. december 1958 er naturligt nok udarbejdet under hensyn til den sociale lovgivning, der findes i de seks medlemsstater, og til de tidligere indgåede overenskomster mellem disse lande. Anvendelsen af disse forordninger vil således ikke umiddelbart kunne udstrækkes til at omfatte nye medlemmer med en anden lovgivning. Dette er et teknisk problem, som det vil føre for vidt at gå ind på her, men som må studeres nærmere af eksperter.

Der er andre bestemmelser af socialpolitisk art og vedrørende arbejdskraftens bevægelighed, som også kan give anledning til visse fortolkningsspørgsmål som følge af de forskelle, der findes i de i de forskellige lande anvendte systemer. F. eks. ordnes i Danmark lønspørgsmål og andre problemer vedrørende arbejdsmarkedet ved aftale mellem arbejdsmarkedets organisationer uden indgreb fra regeringens side. Der synes ikke at være noget i Romtraktaten, som nødvendiggør ændringer i dette system, men vi vil gerne under tekniske drøftelser sikre os, at dette er tilfældet, og vi vil navnlig under